

Aşk Diye İner Evren

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 21 Kasım 2017

Şimdilerin ufkuna rağbet eden gölgenin mağduriyeti aslında yetilerimi kazıdığım, sıfır numaraya vurdurduğum iç sesimin kelaynak kuşlarına özentisi.

İçleri dışa sevk eden aslında dıştan içe bir yarık.

Bir elmanın yarısına vakıfsanız ve diğer yarının peşine düşmekten çoktan vazgeçmişseniz... Lakin bu, sevmenize nasıl bir engel teşkil eder ki?

Usulca kucaklırsınız aşkı belki de kundaklanan halet-i ruhi yenizdir; gözden irak bir düşü bile yakın kılan.

Düş pazarında kaynayan kazandan aldığınız kepçenize çıkan sanki kaşık özürlü bir zihniyettir hep ama hep çoğu dileyen, çoğulu seven yine de tekilliğin hürriyetine âşık batıl bir kazanım.

Anlar ürer anılardan.

Anılar buz keser en hırpani dokunuşu mal ederken yüreğinize. Kanmaya müsait ve kanadıkça; kandırıkçı bir gülüşe bile tav olur insan. Aşkın kapsama alanı geniştir ve her ne kadar siz yüz göz olmasanız da muhatabınız ansızın açar kapıyı.

Kala kala demektense, şimdinin tabiri ile kal gelir dirayetinizin sınındığına vakıf olsanız da bam teline basan anadan üryan bir çılgılığı bile baş göz etmek adına.

Savunmasız hayat tarzınız ve ikbalinde gönlün hep hiç'ler saklıdır aslında hiçe aldirmeden var olmanıza vesile o mutlak güç.

Bir kıtaya varırsınız ve bir yarım ada olur kalbiniz diğer yarımın tadından pek bir haz almışçasına sonra da tümlenir: önce hezeyandır tetiklenen sonra gölgedir nasiplenen sonra da güm diye gidersiniz gemleseniz dahi duygularınızı ve çoğu şey de gümbürtüye gider.

Sözlerdir un ufak.

Hacizlidir yürek ne de olsa.

İstimplâk edilen duyguların patavatsız nakaratında bile aşk vardır.

Aşk diye inler evren.

Yap-boz tahtasına dönerken belki de semazen imgelerle sürtüşen yalın yürek sesiniz asla da bozuntuya vermez.

Kuruyan dalda yeşeren bir çiçek ise asla ihmale gelmez.

Kuru sıkı bir tebessümdür aşkı lav eden.

Yeknesak hüzündür aslında aşka eşlik eden.

Garip mizacı ve sonsuz telaffuzu ile evren, aşka kanat açmışken tetikte bekleyen mantık bile talimlidir yenilgiye.

Külliyen bozguna uğrayan mı gıyabında rest çekilen mi?

Soruların muhatabı yoktur aslında münazara tarzında bir hüviyettir aşk meleşinden esin perisine yol alan.

Şiirlerin tarihine uygun şiirsel sunumları yine yürek feveran ederken bazense gök de eşlik ederken.

Gök kubbede kulaç atan bir martıdan bir serçeye düşer yolunuz. Bir yüreğin bir giriş kapısı vardır bir de terk edilmişliğin hüznün buharı.

Esefle konuşan ayak sesi mi iç sesin o muzip tınısında saklı yoksa ebediyen unutulmaya mahkûm bir ferman mı yine aşka serenatlarla eşlik eden sözsüz cümleler?

Sözlerdir kıyıma uğrayan.

Sözlerdir yine kıyama duran.

Gözlerdir aşkı nakşeden bazense anlamsızlığın kırsalında anlam olmak değil de anlam bulmak adına haybeden mücadele veren.

Ne gam... demek bile hoştur.

Neyse, deyip de çekildiğiniz menzile bombalar yağar oysaki siper olduğunuz yürek çoktan istila edilmiştir hem de o hunharca cinayete kurban giden maktulün yüreği hala nasıl oluyor da atıyor, demek

bazense meziyetlerini yok sayıp da benliğinizin sükût etmek iken racon kesen bir beyite saklanıp da gözünüzden sakındığınız sevdanız ansızın düşman saffına geçmişken.

Kıyamet kopsa da sağ çıkarsınız mahşerden.

Kıldan ince iken sevdanın boynu ve kim ise aşka nazire eden beyit beyit, dize dize.

Kalburüstü bir mağlubiyettir aslında aslına rücu eden.

Yanık bir türküdür dinlemeye doyamadığınız.

Aşkın gözü kördür diğer gözü ise şehla ve iki göz bir araya geldi mi bir hale oluşur gök kubbede.

Şevkine binaen duyguların; zikrine hürmeten benliğin ve Yaratıcının gücüne sığınıp da aşkı transfer ettiğiniz yine o muazzam güç.

Bir güç gösterisine yenik düşen atıl bir âşık.

Aşkın gıyabında solan bir çiçek bahçesi.

Ve aşkın küllerinden doğan yeni bir aşk halesi.

Aşka âşık benlik rükûsunda ve vücut bulduğu tınısında yüceden yüceye uzanır eliniz.

Elleriniz nemli değildir ya da çatlak değildir teninizdeki o berrak yüzey.

Ruhun şeffaflığında; gözlerin makberinde; yüreğin sefere çıktığı her saniyeyi kayıt altına alan belki de dolduruşuna gelip evrenin içinizden boşalan onca sessiz çılgılık: vardır elbet bir duyunu.

En duayen duyguyu tırmalar bazen özlem bazen pişmanlık.

Hangi coğrafyasında aşkın, söyleyin dirilmez insan?

Kaynayan bir suredir aşkın yanık bağı.

Kanan bir tınıdır yine yüreğin her atışında eşlik eden.

Sükûtun deviniminde meydana gelen o dinginliğin kayboluşu ve yeniden durulmayı bekleyen aciz bir kelim yine iki kelimeyi bir araya getirmekten çok uzak lakin lal şiirlerde bile nakşeden o deli ve coşkulu

feryat.

Her Őirin bir sahibi vardır ama yüreğin sahibi tektir.

Her yüreğin coŐkusu kendince aĐlar lakin ansızın öyle bir aĐlar ki; zapt etmek akla zarar bir kifayetsizlik örneğidir.

Bir duyum.

Bir sunum.

Göçebe ruh kadere attĐı alımlarla huzurun peşine takılmıŐken.

Bir minvalde yoksunluğu hissedersiniz ve bir yürekte en piŐkin gülüŐüyle aşk meleği dayatır da dayatır.

Huzurun ayak sesidir aşkın öncesi ve kimine göre de sonrası.

AŞk diye çınlayan evrenin mizacında neler saklıdır hele ki bir aŐık olun ve derleyin tüm Őıkları tek tek ta ki a Őıkkına rastlayıp de yüreği de benliğe de terbiye edip fitratınızın koŐullarını yerine getirdiğiniz an'a dek.